

Programació Tardor 2012

Auditori Municipal **Enric Granados**

Dossier de premsa

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

Índex

1.- Concert de pretemporada

2.- Concerts de gran format

3.- Formacions residents de l'Auditori

3.1. Banda Municipal

3.2. Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados – CCAEG

3.3. Orquestra Simfònica Julià Carbonell - OJC

3.4. Jove Orquestra de Ponent – JOP

4.- Concerts familiars

5.- Col·laboracions amb Festivals

1.- Concert de pretemporada

Divendres, 28 de setembre 2012, 21 h

L'home del paraigua

Òpera-collage dirigida i composta per de Joan Martínez Colás

Roser Ferrer-Motaró, soprano / Tatyana Bogdanchikova, soprano / Emili Gispert, tenor / Karl Svensson, baríton / Sandra Ballbé, actriu-ballerina / Jordi Rubio, ballari / David Sanahuja, ballari / Mònica Lao, ballarina Orquestra Centenari / Mc Cor Barcelona Chamber Choir / Cor Barcelona Classic Academy / Entitats Locals

Obra dirigida i composta per Joan.

Enmig del tòrrid clima indi, un senyor amb trets occidentals, alt i prim, camina pensatiu cobert per un immens paraigua negre. L'home del paraigua (com la gent d'Anantapur anomenava Vicenç Ferrer) és una òpera collage, barreja de diferents estils musicals i llenguatges artístics, en què Joan Martínez Colás proposa un viatge sensorial a través de la vida i l'obra del cooperant català a qui l'autor considera un "superheroi del segle XXI".

L'òpera que explica la vida i l'obra de Vicente Ferrer es va estrenar amb gran èxit l'onze de setembre del 2010 al Gran Teatre del Liceu i actualment es troba en una gira per tot Catalunya i vol acabar la gira amb un gran esdeveniment que inclou un concert al Palau Sant Jordi **al desembre del 2012**. L'obra està composta i dirigida per **Joan Martínez Colás** i té un gran component participatiu,

on es preveu que més de 2.000 persones hi puguin intervenir.

UN ESPECTACLE INNOVADOR QUE IMPLICA A TOTA LA CIUTAT

La representació de *L'Home del Paraigua* vol ser un esdeveniment a **Lleida**, pels seus valors artístics, solidaris, cívics i pedagògics.

UN CONCERT SOLIDARI

L'Home del Paraigua és un homenatge a Vicente Ferrer i l'òpera està impregnada de la seva filosofia. Però a més d'això és un concert a favor de la **Fundación Vicente Ferrer** que ajudarà a fer realitat un **projecte de construcció de cases** a Anantapur, Índia i vol aconseguir augmentar els apadrinaments de nens.

L'obra, té un caràcter pedagògic perquè les persones i entitats artístiques que hi participen puguin viure l'experiència de compartir l'escenari amb els artistes professionals i crear aquest collage d'artistes de diferents nivells.

2.- Concerts de gran format

Divendres, 5 d'octubre 2012, 21 h

El Beeth8ven més feliç

Orquestra Simfònica del Vallès

Regina Chernychko, piano. Guanyadora del Concurs de piano Ricard Viñes 2012

Nozomi Nakagiri, piano. Guanyadora del premi del públic Concurs Maria Canals 2012

Andrew Gourlay, director

Joan Guinjoan *Fanfara*

Francis Poulenc *Concert per a dos pianos i orquestra*

Ludwig van Beethoven *Simfonia núm. 8, en Fa major, op. 93*

La Gioconda somriu des de fa segles. Per a altres, en canvi, somriure és un gest impossible. Dels retrats que coneixem de Beethoven no n'hi ha cap on el geni es permeti aquesta llicència (vet aquí per què en diuen, d'ell, "el geni malhumorat"). Tanmateix, hi ha un altre Beethoven que sí que somriu però que no ha quedat registrat en cap retrat convencional...i aquest és el Beethoven de la vuitena simfonia. Per més que ho intentem, amagar somriures és imprescindible i, amb aquest concert, volem retre un senzill homenatge a aquest saludable i preciós gest! Ja ho sabeu: us convidem a prémer els llavis, tirar enrere –una mica enlairades– les comissures del llavis i... ja està: tindreu un somriure IMPECABLE.

CONCERT PER A DOS PIANOS

El compositor francès Francis Poulenc (1899-1963) va ser un virtuós del piano. Va compondre obres per a piano sol de gran bellesa i simplicitat. Recordem que Poulenc va pertànyer al grup dels sis on la seva estètica, propulsada per Cocteau, preconitzava una música senzilla i directa. Va aprendre la tècnica pianística amb l'espanyol Ricard Viñes i va desenvolupar un estil de composició clar, lleuger i melodiós, molt propi de la música francesa de començaments del segle XX. La seva música posseeix diverses influències. Entre elles el jazz, la cançó popular francesa, i la música medieval.

Respecte al concert per a dos pianos, hi ha molt pocs exemples d'aquest tipus d'obres en el repertori. Amb prou feines el concert per a dos pianos de Mozart en el període clàssic, i per descomptat Bartok al segle XX. Un concert per a dos pianos és una obra summament difícil d'escriure i que requereix unes qualitats especials de coordinació entre els dos solistes, per aconseguir un diàleg fluït en l'execució. També és una experiència musical bastant rica i intensa escoltar al mateix temps a tres actors: els dos pianos i l'orquestra.

Aquest concert per a dos pianos en re menor, de Poulenc és una obra de gran virtuosisme, vibrant, àgil i lluminosa que expressa el millor d'aquest compositor. El concert neix com un encàrrec de la Princesa Edmond de Polignac, la rica hereva nord-americana, patrona de les arts, el 1932.

SIMFONIA número 8 EN FA MAJOR, OPUS 93 DE BEETHOVEN

La Vuitena Simfonia va ser començada cap a finalitats de 1811 i acabada a l'octubre de 1812. La seva estrena es va realitzar sota la direcció del compositor el 27 de febrer de 1814 a Viena. Johann Nepomuk Malzel era inventor d'aparells musicals. El 1812 va perfeccionar el seu paramonicon, una combinació mecànica dels instruments d'una banda militar, i el seu cronòmetre, antecedent del metrònom. Beethoven visitava amb freqüència el taller de Malzel i la seva amistat es va veure enfortida quan l'inventor va fabricar una trompeteta per a l'oïda del compositor, ja parcialment sord.

Malzel es va reunir amb altres amics de Beethoven en un sopar de comiat per al compositor, qui era a punt de sortir de viatge cap a finalitats de la primavera de 1812. Beethoven estava en un dels seus estats d'ànim divertits que el mateix descrivia com "desbotonat". Durant la festa, Malzel va descriure el seu cronòmetre, amb el qual esperava proporcionar als compositors una forma d'indicar el tempo amb exactitud i proporcionar als executants una ajuda per a una execució regular. Beethoven va aplaudir la idea alegrement i immediatament es va llançar a una cançó aparentment espontània basada en el "ta ta ta" de l'instrument de Malzel. Els altres assistents es van unir per convertir la cançó en un rondó. Aquesta tonada intranscendent va passar a formar part del segon moviment de la "Vuitena Simfonia", en la qual Beethoven estava treballant en aquest moment. La melodia compta amb un acompanyament compassat suggeridor del cronòmetre...

Aquesta història de la "Vuitena Simfonia" és una lliçó per a qualsevol que cregui que una peça musical és una expressió directa de les emocions profundes del compositor. Aquesta simfonia alegre, "desbotonada", absolutament deliciosa va ser escrita durant un dels períodes més torturats de la vida de Beethoven. Va ser escrita en l'època en què Beethoven estava involucrat en l'única relació amorosa veritablement apassionada de la seva vida, una relació que estava destinada pràcticament a destruir tot menys el seu esperit.

Dijous, 11 d'octubre 2012, 21 h

Concert Líric: Àries i Duos d'Òpera

Miki Mori, soprano

Laura Vila, mezzo

Carles Coll, director

Orquestra de Cambra de l'Empordà

Amb aquest concert es presenten a l'Auditori Enric Granados de Lleida la soprano Miki Mori i la mezzo soprano Laura Vila, amb un variat programa d'àries i duos d'òpera des de Mozart fins Delibes, passant per Bellini, Verdi, Saint-Saens, Gounod, en un complet tast operístic.

Les dos cantants son prou conegudes pel públic de Lleida, ja que han estat protagonistes d'òperes representades en el Teatre de La Llotja, com la Cio-cio San de Madame Butterfly per Miki Mori, soprano d'origen japonès, o l'Amneris per la mezzosoprano Laura Vila en las representacions de l'òpera Aida en la darrera temporada.

Cantants de tècnica depurada i qualitat ja contrastada per les diverses actuacions fetes tot i la seva joventut, ens proporcionaran una vetllada d'òpera en una selecció d'obres de diferents autors i estils.

Les acompanyarà l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, Premi Nacional de Música 1992, formació estable i professional fundada l'any 1989 a Figueres. El seu director titular és, des de la seva fundació, Carles Coll.

Miki Mori, soprano

Soprano japonesa, natural de Matsuyama, Japón. Estudià música i cant a l' Universitat de Belles Arts i Música de Tokio i en el Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona, on va obtenir el Premi d'Honor. Participà en varies ocasions en la Bach Academie a Tokio, dirigida per Helmuth Rilling. Com a solista, en el camp de l'oratori ha interpretat en diferents edicions "Carmina Burana" de Orff i "Stabat Mater" de Rossini, "Messe solennelle" de Rossini, "Requiem" de Bruckner, i "Lobgesang" de Mendelssohn, en l'Auditorio Nacional de Madrid, l'Auditori de Barcelona, el Palau de la Música Catalana, el Palacio Euskalduna de Bilbao, i altres, junt a prestigiosos cors com el Coro de la Comunidad de Madrid, el Orfeón Donostiarra, el "Orfeoó Catalá" y el "Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana".

A la temporada de l'Òpera de Catalunya, ha actuat en rols d'òpera com Mimì de "La Bohème" i Cio-cio san de "Madama Butterfly" de Puccini, Marguerita de "Faust" de Gounod, Euridice de "Orfeo ed Euridice" de Gluck, Elektra de "Idomeneo" de Mozart, Elvira de "L'italiana in Algeri" de Rossini, i Sacerdotisa de "Aida" de Verdi.

El 2008 s'estrenà en el rol protagonista de "Suor Angelica" de Puccini. Ha interpretat, Mimì de "La Bohème", Cio-cio san de "Madama Butterfly" de Puccini, Nedda de "I Pagliacci" de Leoncavallo, Condesa de "Le nozze di Figaro", Donna Elvira de "Don Giovanni", de Mozart, Violetta de "La traviata" de Verdi, Hanna de "La Viuda alegre" de Lehar, Marina de "Marina" de Arrieta, y Francina de "Cançó d'amor i de guerra" de Martínez Valls. Ha participat en el Gran Teatre del Liceu en "La mujer sin sombra", de R. Strauss.

Laura Vila, mezzo soprano

Inicia els estudis musicals al Conservatori de Música de Vic i més tard, es trasllada a Barcelona es llicencia en Belles Arts i posteriorment prossegueix els estudis musicals de grau superior al conservatori del Liceu.

Realitza els seus estudis de cant amb Joan Ferrer Serra tot i que també ha realitzat cursos amb professors com Dolors Aldea, Francesca Roig, Dalton Baldwin, Roger Vignoles, etc. En el camp operístic destaquen les seves col·laboracions amb els Amics de l'Òpera de Sabadell i el circuit Òpera a Catalunya en diferents produccions.

Ha estat premiada en diversos concursos com el Concurs de Cant de St. Cugat, el concurs "Noves Veus" de l'Hospitalet, el "Concurs Líric de Primavera" de Premià de Mar, el concurs internacional de cant "Mirabent i Magrans" de Sitges, el Concurs "Mirna Lacambra" per participar al curs de professionalització de l'escola d'òpera dels "Amics de l'Òpera de Sabadell", 1er premi al concurs de Balaruc les Bains a França i 1er premi al concurs de cant "Germans Pla" de Balaguer.

Orquestra de Cambra de l'Empordà (OCE)

L'Orquestra de Cambra de l'Empordà (OCE) és una formació estable i professional fundada l'any 1989 a Figueres. Compta amb el suport de diverses institucions com ara la Generalitat de Catalunya, Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC), la Diputació de Girona, Consells Comarcals de l'Alt i Baix Empordà i Ajuntament de Figueres. Alhora, disposa del patrocini de Fecsa Endesa, Fundació Caixa Penedès, Garatge Plana -Mercedes Benz, Laboratoris INIBSA, Fundació Privada Miquel i Cercle Sport.

En el seu repertori, que abraça des de la música barroca fins la contemporània, presta una especial atenció a les obres de compositors catalans, que se solen programar a tots els concerts.

Ha enregistrat 14 discs compactes amb obres de Mozart, Vivaldi, Toldrà, Serra, Montsalvatge... A més a més, ha realitzat enregistraments per a RNE, Catalunya Ràdio, Catalunya Música i per a TV3.

L'any 1992 la Generalitat de Catalunya li va concedir el Premi Nacional de Música en la categoria de música clàssica

Divendres 30 de novembre 2012, 21 h

Grans Cors d'òpera

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

Josep Pons, director

Obres de Verdi, Wagner, Mozart, Puccini, entre d'altres.

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Com l'Orquestra Simfònica, el Cor del Gran Teatre del Liceu es va crear per donar suport a les temporades líriques del teatre l'any de la seva inauguració, 1847. D'aleshores ençà ha actuat de forma ininterrompuda durant totes les temporades del Liceu.

El seu primer director titular va ser el mestre Pietro Donatutti, succeït per Francesc Porcell i Domenico Acerbi. Entrat el segle XX, cal destacar Raffaele Terragnolo, pels anys que ocupà el càrrec i per les obres del més gran compromís que va haver de preparar. A la dècada dels 40 i 50 hi trobem el mestre José Anglada i Gaetano Riccitelli. La consolidació del cor es produí als anys seixanta sota la direcció de Riccardo Bottino en vint-i-dues temporades consecutives. En començar la temporada 1982-1983, Romano Gandolfi es féu càrrec de la direcció amb Vittorio Sicuri. Posteriorment n'han estat directors Andrés Máspero, William Spaulding i, actualment, José Luis Basso.

El caràcter eminentment operístic del cor l'ha dut a actuar en produccions de grans directors d'escena, alguns de la importància de Franco Zeffirelli, Piero Faggioni, Jean-Pierre Ponelle, Götz Friedrich, Herbert Wernicke, Peter Konwitschny, Calixto Bieito, Nikolaus Lehnhoff, Willy Decker, La Fura dels Baus, Núria Espert, Christoph Marthaler, David Pountney, Andreas Homoki, Lluís Pascual, Harry Kupfer, David McVicar, Guy Joosten i Olivier Py.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu es va crear per donar suport a les temporades líriques del Coliseu barceloní el 1847. Des de llavors ha actuat de forma continuada durant totes les temporades del Teatre. Es tracta del conjunt actiu més antic d'Espanya, especialitzat en gènere operístic. L'orquestra actual es basa en la renovació que se'n va fer de tots els seus membres l'any 1958.

El seu primer director fou Marià Obiols, nomenat en aquest càrrec el 1847. El 1947 es va instaurar la figura de director titular de l'orquestra del teatre amb Napoleone Annovazzi. El 1981 n'assumí la direcció Eugenio Mario Marco, succeït més tard per Uwe Mund. El 1999 va accedir al càrrec Bertrand de Billy, que inicià les audicions internes i el treball en el terreny simfònic com a complement a l'activitat operística. Els següents directors musicals, Sebastian Weigle (2004–2008) i Michael Boder (2008–2012), han continuat aquesta tasca de millora de la formació. Des del setembre del 2012 Josep Pons n'és el nou director titular.

Durant els seus més de 160 anys d'història, ha estat dirigida per un gran llistat de batutes convidades, com ara Giovanni Bottesini, Franco Faccio, Edoardo Mascheroni, Arturo Toscanini, Richard Strauss, Pietro Mascagni, Luigi Mancinelli, Antonio Guarnieri, Joan Lamote de Grignon, Bruno Walter, Otto Klemperer, Fritz Reiner, Serge Kussevitzi, Max von Schillings, Albert Coates, Ottorino Respighi, Felix Weingartner, Antonino Votto, Hans Knappertsbusch, Georges Sebastian, Igor Stravinsky, Antal Dorati, Karl Elmendorff, Manuel de Falla, Alexandre Glazunov, Josef Keilberth, Erich Kleiber, Franz Konwitschny, Clemens Krauss, Hans Swarowsky, Hans Schmidt-Isserstedt, Eduard Toldrà, Vittorio Gui, André Cluytens, Gianandrea Gavazzeni, Rudolf Kempe, Heinrich Hollreiser, Rafael Frühbeck de Burgos, Romano Gandolfi, Luis Antonio García Navarro, Lamberto Gardelli, Armando Gatto, Miguel Ángel Gómez Martínez, János Kulka, Antoni Ros-Marbà, Francesco Molinari-Pradelli, Leopold Hager, Plácido Domingo, Richard Bonynges, Peter Maag, Woldemar Nelsson, Václav Neumann, David Robertson, Julius Rudel, Pinchas Steinberg, Peter Schneider, Silvio Varviso; i darrerament Gerd Albrecht, Bertrand de Billy, Aleksandr Anissimov, Harry Bicket, Sylvain Cambreling, Paolo Carignani, Frédéric Chaslin, Riccardo Muti, Josep Pons, Sebastian Weigle, Michael Boder, Fabio Luisi i Jordi Savall, entre d'altres.

Ha treballat amb els solistes més reconeguts del moment i ha fet possible l'estrena a Espanya d'un gran nombre de títols d'òpera, alguns d'ells obres capitals del segle XX com *Oedipus Rex* de Stravinsky, *El castell de Barba-blava* de Bartók, *Dialogues des carmélites* de Poulenc, *Wozzeck* i *Lulu* de Berg, *Mahagonny* de Weill, *Moses und Aron* de Schönberg, *Mathis der Maler* de Hindemith, *El cas Makropoulos* de Janáček, *Lady Macbeth de Mzensk* de Xostakóvitx, *Die tote Stadt* de Korngold, *Boulevard Solitude* de Henze, *Death in Venice* de Britten o *Król Roger* de Szymanowski. A més, ha participat en l'estrena absoluta dels compositors espanyols contemporanis més destacats, com Enrique Palomar, Lleonard Balada, Joan Guinjoan, Xavier Berenguel, José Luis Turina o Agustí Charles.

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu ha actuat també a altres escenaris com ara el Teatro Real i Palacio Real de Madrid, Arenes de Nîmes, Òpera de Ludwigshafen, Théâtre des Champs Elysées de París, Palau de la Música Catalana i l'Auditori de Barcelona, Festival d'Orange, Odeon Herodion Atticus d'Atenes, Festival de Peralada, Palau de la Música de València, Teatro La Fenice de Venècia i Festival de Savonlinna, entre d'altres.

Dijous, 27 de desembre 2012, 21 h

Festival de valsos i danses

Valsos i polques de la família Strauss

Orquestra Simfònica del Vallès

Xavier Puig, director

Valsos i polques de la família Strauss amb bon humor, enginy i molt optimisme.

Any rere any repoblem els boscos del Nadal i “Any nou” amb el festival de valsos i danses portant el somriure pertot arreu.

Any rere any milers de persones gaudeixen del concert que per antonomàsia vol ser un homenatge a l’enginy i al bon humor, vol ser un joc, vol ser generador de somriures a escala planetària!

Any rere any ens posem la disfressa irreverent i la disfressa provocadora i desmuntem un concert clàssic convertint-lo en un “clàssic” dels concerts de la sorpresa amable i evocadora.

Com les parelles d’enamorats que de tant en tant se sorprenden i es regalen un joc per fer somriure l’altre, així nosaltres periòdicament regalem al nostre amor, que és el públic, que ets tu, un joc per mantenir-nos enamorats i somrients.

Vine, ja veuràs...

3.- Formacions residents de l'Auditori

3.1.- Banda Municipal

18 de novembre a les 19:00 h.

Concert de Santa Cecília.

El setge de 1646 i la Música Banda Municipal de Lleida

Cors del Conservatori Municipal de Lleida

Divina Valios, directora cors

Josep Tort i Lluís Marc Herrera, narradors

Amadeu Urrea, director

Es dona la circumstància que el 22 de novembre, dia de Santa Cecília, té a la ciutat de Lleida un doble motiu de celebració: d'una banda és la festa de la Guàrdia Urbana i també de la Paeria i d'una altra és la patrona de la Música. Tot i que les motivacions d'una i altra celebració són ben diferents.

A través del concert de la Banda Municipal de Lleida es pretén explicar els motius d'aquestes dues celebracions amb una selecció de peces musicals que n'il·lustren la narració.

23 de desembre a les 19:00 h.

Concert de Nadal

Quadres d'una Exposició

Banda Municipal de Lleida

Amadeu Urrea, director

La BML, amb la col·laboració de l'Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol, us proposem un atansament innovador a les arts plàstiques. Els amants de les arts, trobareu en aquest concert un excel·lent treball cooperatiu.

17 de febrer a les 19:00 h.

Música i Músics de Lleida

Banda Municipal de Lleida

Eduard Guardiola, saxòfon

Amadeu Urrea, director

3.2. Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados - CCAEG

Dissabte, 15 de desembre 2012, 20 h

Les veus del Nadal

Cor de l'Auditori Enric Granados de Lleida (dir. Xavier Puig)

Cor de Cambra de la Diputació de Girona (dir: Pablo Larraz)

Pianista: Jordi Castellà

Direcció: Pablo Larraz

El cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados i el Cor de Cambra de la Diputació de Girona, s'uneixen per oferir un repertori coral d'envergadura i treballar al màxim nivell musical.

La primera part serà dedicada a obres de Fèlix Mendelssohn especialment adients a l'època de Nadal. Les tres *Spruche* dedicades a l'Advent, Nadal i Any Nou, per a cor a 8 veus, els motets Herr nun lässest du i Richte mich Gott i el Glòria alemany *Ehre sei Gott in der Höhe* a *adoble cor*. Acabarem aquesta primera part del concert amb un motet del temps de Nadal *O Magnum Mysterium* en la impressionant versió de Morten Lauridsen, que ens descobreix noves harmonies de gran bellesa.

En la segona part del concert ens endinsem en el món de les nades tradicionals, amb acompanyaments de piano. Albert Guinovart fa d'unes melodies considerades sovint de carrinclones o desestimables per tantíssimes vegades com s'han sentit, unes nades brillants, enriquidores amb una harmonització magistral. Quatre nades tradicionals europees de diferents autors (Oi Bethlehem! del Padre Donosti, Canço de Bressol de J. Brahms), per acabar amb la *Suite de cançons de Nadal per a cor mixt i piano* de Marc Timón (tíble de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona). Aquesta, és una suite de nades catalanes amb harmonitzacions enginyoses que converteixen *Blanc dia de Nadal* en una cançó plena de *swing* al més estil *blues* o *Les dotze van tocant* en un vals d'inspiració vienesa. Un *medley* que podria convertir-se en hàbit nadalenc, en què el que més destaca és la capacitat inventiva del compositor.

Cor de Cambra de la Diputació de Girona

El Cor de Cambra de la Diputació de Girona va néixer l'any 2003, amb la voluntat de treballar amb un alt nivell d'exigència, tant el repertori "a capella" com el repertori amb orquestra.

Va ser dirigit inicialment per en Lluís Caballeria, i posteriorment per la Montserrat Meneses i en l'actualitat treballa sota la direcció de Pablo Larraz. Ha

treballat amb directors convidats com Christian Curnyn, Xavier Sans, Josep Cabré, Carles Magraner, Josep Prats, Xavier Diaz-Latorre, Xavier Puig, Jordi Mora, Oriol Rosés, Lluís Vilamajor... Un dels seus últims programes ha estat l'obra *Membra Jesu Nostri* de D. Buxtehude a Girona i a la Basílica de Montserrat dins els actes de la Setmana Santa de 2010, així com el programa dedicat als compositors victorians anglesos (2011).

El Cor de Cambra de la Diputació de Girona és membre de la FCEC (Federació Catalana d'Entitats Corals).

Pablo Larraz Dalmases

Nascut a Jaca (Osca), inicia els seus estudis musicals a la seva ciutat natal obtenint el títol Professional de Piano. Ja a Barcelona cursa els estudis de Magisteri Musical a la UAB i de piano al Conservatori Municipal, sota la tutela de Carme Poch, obtenint la Titulació Superior en 2003. Al mateix temps que cursava els estudis instrumentals té accés a la intensa activitat coral catalana. El seu major interès per la música vocal el porta a educar la veu i formar part d'alguns dels cors més

importants de Barcelona com l'Orfeó Gracienc i la Coral Cantiga, així com del Cor de Vozes Al Aire Espanyol de Saragossa, dirigits pels mestres Poire Vallvé, Josep Prats i Lluís Vilamajó. També ha realitzat diverses col·laboracions amb la Coral Sant Jordi, el Cor Lieder Camera de Sabadell i el Cor Barroc de Sevilla. Ha tingut l'oportunitat de treballar amb els cantants Mireia Pintó, Francesc Garrigosa i Lambert Climent. Al llarg dels darrers anys la seva tasca professional s'ha focalitzat cap a la direcció coral. Després d'uns anys dedicats a l'ensenyament a l'escola primària i els cors infantils, accedeix als estudis de direcció coral a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) treballant amb els mestres Josep Vila i Johan Duijck, estudis que finalitza el juny de 2010 amb el Projecte Final dedicat a la "Música Romàntica Anglesa a l'època victoriana" sota la tutela de Xavier Puig.

Actualment dirigeix el Cor de Cambra de la Diputació de Girona (des de 2008) i el Cor juvenil Albada de l'Agrupació Cor Madrigal (des de 2007). Des del 2010 és l'assistent del director de l'Orfeó Català, a més a més del coordinador pedagògic de la mateixa entitat. Durant aquest període dedicat a la direcció ha pogut abordar algunes de les obres més representatives del repertori clàssic com el Rèquiem de WA Mozart (2010), Requiem Fauré (2012), Gloria en ReM de Vivaldi (2008 i 2011), Stabat Mater i mMagnificat de Pergolesi (2012), alguna missa brevis de Haydn, així com cantates de Bach i Membra Jesu Nostri de Buxtehude (interpretada l'any 2010 a la Basílica de Montserrat dins dels actes de Setmana Santa amb el Cor de Cambra de Girona).

Amb aquest mateix cor cal destacar els espectacles musical Choral-Pop, realitzat a la sala Luz de Gas l'octubre de 2008, i Albada's Jazz, realitzat al febrer de 2011 a la Sala Apolo. També ha estat preparador dels Messies Participatius de la Caixa a Barcelona els últims 5 anys.

3.3. Orquestra Simfònica Julià Carbonell – OJC

Diumenge, 28 d'octubre 2012, 19 h

OJC

Concert inaugural de Temporada!
Orquestra Simfònica Julià Carbonell
de les Terres de Lleida
Alfons Reverté, director

3.4. Jove Orquestra de Ponent – JOP

Diumenge, 25 de novembre 2012, 19 h

Concert Emperador

Jove Orquestra de Ponent
Ramon Andreu Gené, piano
Agustí López, director

Preludi a l'acte I de La Traviata	G. Verdi
Concert per a piano i orquestra núm. 5, "Emperador"	L. van Beethoven
Simfonia núm. 8, "Inacabada"	F. Schubert
Finlandia, op. 26	J. Sibelius

Segon projecte de la JOP, formació que per aquestes dates complirà un any de l'inici de les seves activitats, amb un programa on l'obra central serà el concert per a piano i orquestra "Emperador" de Beethoven, interpretat pel pianista i compositor Ramon Andreu.

4.- Concerts familiars

Dissabte, 27 d'octubre 2012, 19 h

Per un instant. Joguines i música de somnis

(Recomanat a partir de 3 anys)

Xirriquiteula Teatre + La Tresca i la Verdesca, producció

Toni López, Jordi López i Claudi Llobet, intèrprets

Iolanda Llansó, directora

Moments musicals: Cicle de concerts familiars

Obrim una caixeta de música i entrem al món de la fantasia. Tres nens ens canten les seves cançons, es disfressen i juguen a fer-nos somniar: ombres xineses, bicicletes, andròmines... Un concert familiar proper, ple de tendresa i sentit de l'humor, nascut de les cançons de la Tresca i portat a escena per Xirriquiteula Teatre.

Organitza: Orfeó Lleidatà

Dissabte, 24 de novembre 2012, 19 h

Merci, Bien. Música i acrobàcies

(Recomanat a partir de 3 anys)

Mumusic circus, producció

Marçal Calvet i Ivan Vergés, intèrprets

Clara Poch, directora

Moments musicals: Cicle de concerts familiars

Us imagineu tocar la guitarra de cap per avall? Músics que fan la vertical o s'enfilen al màstil xinès i multitud de personatges excèntrics que resolen problemes que mai ho han sigut. Un concert participatiu on la paraula és la música i el guió la sorpresa. Una autèntica bogeria!

Organitza: Orfeó Lleidatà

5.- Col·laboracions amb Festivals

Diumenge, 7 d'octubre 2012, 19 h

Concert de Cloenda del VIIè

Musiquem Lleida

Coral Shalom

Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida

Robert Faltus, director

Serenata per a vent, op. 7	R. Strauss
Aequale núm.1 i 2, WAB 114	A. Bruckner
Locus iste, WAB 23	A. Bruckner
Ave Maria, WAB 6	A. Bruckner
Missa núm. 2 en mi menor, WAB 27	A. Bruckner

Organitza: Coral Shalom

Divendres, 16 de novembre 2012, 19 h

Premis Literaris 2012

29è Premi d'assaig Josep Vallverdú

17è Premi de poesia Màrius Torres

Convocats per l'Ajuntament de Lleida i la Diputació de Lleida, a través de l'IEI

Acte públic de concessió dels guardons i espectacle literari i musical JOC DE DAMES. Les dones que hem llegit, les dones que hem estimat, a càrrec de dues actrius, una poeta i l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida.

Dissabte, 17 de novembre 2012, 21 h

XIX Festival de Jazz de Lleida

Jazz Tardor

Bill Evans

Sense cap relació amb el famós pianista, Bill Evans va començar la seva carrera musical estudiant piano (amb 16 anys donava recitals de piano clàssic), abans de passar-se al clarinet i al saxòfon. En 1978 es trasllada al William Patterson College per rebre classes de Dave Liebman, qui presenta al jove músic, que per aquell temps tenia 22 anys, a Miles Davis, immers en la recerca de nous talents per als seus nous projectes, després d'un llarg període de retir. Evans va romandre cinc anys a la banda de Davis i va gravar els discs del llegendari trompetista entre els anys 1980 i 1984.

Després d'un període de dos anys al costat de John McLaughlin, un altre destacat *alumne* de Davis, Evans passa a integrar Elements , al costat del virtuós baixista Mark Egan i el bateria Danny Gottlieb , amb qui gravaria tres àlbums. A principis dels 90 s'uneix a Dennis Chambers (dr), Victor Bailey (b), Mitch Formen (kb) i Chuck Loeb (g) per formar una banda que batejaria com Petite Blonde . Mentrestant efectua enregistraments i gires amb artistes tan diferents com Mick Jagger , Herbie Hancock , Lee Ritenour , Andy Summers , Michael Franks , David Sanborn , Ron Carter o Mark Egan .

El debut com a solista de Bill Evans té lloc en 1984 amb l'enregistrament de *"Living In The Crest Of Wave"*, un treball que veu la llum sota el segell Elektra Records . A l'any següent publica *"Alternative Man"*, un disc plenament *fusió* que comptava amb John McLaughlin . *"Summertime"*, de 1989 , *"Let The Juice Loose; Live at the Tokyo Blue Note Vol 1"* de 1990 i *"The Gambler; Live at the Tòquio Blue Note Vol 2 "*, de 1991 continuen explorant el mateix registre *fusió* de bases *funky*, mentre que *"Petite Blonde"*, de 1992 suposa un retorn a l'estil de discos com *"We want Milers"*, registrat una dècada abans. *"Push"* i *"Fuita"*, gravats a mitjans dels 90 suposen una nova volta de rosca estilística, en incorporar bases Hiphop i textos *rapejats*. Després de *"Modern Days & Nights: Music of Cole Porter"*, un disc de standards que grava amb el trio de Andy Laverne , Evans sorprèn els seus fans amb un disc molt allunyat dels patrons dels anteriors: *"Starfish and the Moon"* és un disc relaxat i tranquil que ha estat qualificat com el "disc acústic" de Bill Evans. Després d'ell, el músic edita *"Touch"* en 1999 , un disc que compta amb una llista de col·laboradors de luxe i que suposa un retorn a les seves arrels *fusió* amb gestos de complicitat al smooth jazz més comercial.

El 2001 torna a la càrrega amb *"Soul Insider"*, un disc en clau *funky* que va ser nominat per als Grammy . En dates més recents ha posat en marxa el projecte Soulhop que co-lidera al costat del trompetista Randy Brecker , que compta amb Hiram Bullock (gt), David Kikoski (kb), Victor Bailey (b), i Steve Smith (dr), i amb el qual edita *Soul Bop Band Live* en 2005

És clar deixeble de Michael Brecker però amb trets prou distintius com per establir sota ple dret com una important figura del Jazz Fusion , Evans mostra un estil robust i agressiu al tenor que contrasta amb la seva tècnica al soprano , més delicada i intimista. El saxofonista s'embarca en projectes molt diferents i posseeix una sòlida capacitat com a improvisador malgrat les seves tendències més comercials. Al llarg de més de 20 anys de carrera musical, Bill Evans ha explorat una àmplia varietat d'estils que van des el jazz més tradicional fins al funk , passant pel hip-hop , el bluegrass , el jazz *fusió* o el reggae . Bill Evans va començar la seva carrera a l'ombra de Miles Davis , jugant un paper essencial en el seu retorn, però avui per ara, és una figura de referència en el jazz *fusió* contemporani per mèrits propis.